

opusdei.org

Rozważanie na drugą niedzielę św. Józefa

Rozważanie na drugą z siedmiu
niedziel św. Józefa.

Proponowane tematy to: święty
Józef, ukochany Ojciec; wzór
ojca; patron rodziny.

06-02-2022

-Święty Józef, ukochany Ojciec;

-Wzór ojca;

-Patron rodziny.

W MODLITWIE wypowiedzianej przez Chrystusa w Getsemani ukazuje się bliskość i moc Boga: «Abba, Ojcze, dla Ciebie wszystko jest możliwe» (Mk 14, 35). Możemy wyobrazić sobie, że wiele lat wcześniej Pan Jezus zwracał się wielokrotnie tym samym wezwaniem do Józefa, swojego ojca ziemskiego: abba, tato. Dlatego patriarcha, w swoim człowieczeństwie - takim, jak nasze - jest w pewnym sensie obrazem ojcostwa Boga. W ten sposób rozumiała to poprzez wieki pobożność ludowa i czynili to artyści, przedstawiając świętego Józefa z obliczem takim samym, jak Ojca niebieskiego.

Święty Josemaría zwracał uwagę, że Bóg jest pierwszym, który w sposób szczególny kocha świętego Józefa. Bóg, przygotowując ziemskiego ojca

dla Jezusa, w sposób podobny w jaki uczynił to wobec Maryi, wybrał niezwykłego człowieka, sprawiedliwego, którego świętość przyciągała innych i napełniała pokojem jego otoczenie. «Pismo Święte mówi bardzo mało o świętym Józefie. Wydaje się, że bardzo się starał, aby przejść niezauważonym, i Pan udzielił mu tej tak pięknej cnoty (...). Jestem przekonany, że w świętości, zaraz po Najświętszej Maryi Pannie, jest święty Józef. I święty Józef obcował zarówno z Maryją, jak i z Synem Bożym, tak że nawet liturgia staje się – jak bym to powiedział – pełna uczuć... Święty Józef jest przyozdobiony budzącymi podziw cnotami. Był bardzo miły, i oprócz tego miał charakter pełen męstwa, pełen jednocześnie siły i delikatności»[1].

To bardzo znaczące, że nicią łączącą pokolenia w rodowodzie Jezusa Chrystusa, który szczegółowo

przekazuje nam święty Mateusz, jest ojcostwo: Abraham był ojcem Izaaka, Izaak ojcem Jakuba, itd. Ale kiedy dochodzimy do ostatniego ogniwa, ewangelista przerywa dotychczasowy układ, objaśniając, że «Jakub [był] ojcem Józefa, męża Maryi, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem» (Mt 1, 16). Ojcostwo staje się udziałem świętego Józefa nie dlatego, że zrodził Jezusa, ale dlatego, że był mężem Najświętszej Maryi Panny. Święty Józef jest «ojcem, który zawsze był miłowany przez lud chrześcijański»^[2] właśnie dlatego, że był ukochanym mężem naszej Matki. To piękno i wielkość małżeństwa jest tym, na czym opiera się jego ojcostwo. I ten ojciec i mąż, umiłowany przez tak wielu wiernych, może nas zapytać: «Czy ufasz w moją troskę o ciebie? Czy ufasz mojemu pragnieniu, aby zbliżyć cię do miłości Boga?».

«JÓZEFIE, SYNU DAWIDA, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów» (Mt 1, 20). W tych niewielu słowach ewangelisty możemy odkryć trzy rzeczy: po pierwsze, charakter osobowy Bożego wyboru – który ukazuje się poprzez użycie imion «Józef» i «Maryja»; następnie, relację jaka będzie ich łączyła – «twa Małżonka»; po trzecie, odpowiedzialność, jaką Bóg nadaje patriarsze – «nadasz [mu] imię Jezus» (Mt 1, 20). W życiu Maryi i Józefa wszystko jest związane z Jezusem, wszystko jest skierowane ku Niemu. Ta miłość małżeńska przekłada się na wspólne patrzenie na własnego syna, aby w ten sposób, jako ojciec i matka, mogli uczestniczyć w dziele zbawienia.

Większa część chrześcijan przeżywa swoją wiarę właśnie w ten sposób, w małżeństwie, ponieważ jest to powołanie, droga, aby patrzeć na Jezusa Chrystusa i iść w jego stronę.

Któregoś razu pewna matka i wdowa spytała świętego Josemarię, jak wypełnić pustkę, którą pozostała po mężu: «Miej głębokie nabożeństwo do świętego Józefa – odpowiedział założyciel Opus Dei. Święty Józef zajmował się rodziną z Nazaretu, zajmie się także twoją. Postaraj się o obrazek świętego Józefa, zwracaj się do niego, zapal mu pobożnie świeczkę od czasu do czasu, tak jak nasze matki, jak nasze babcie: wszystkie dawne formy pobożności są nadal aktualne, nie ma żadnej, która by nie była nadal aktualna»^[3]. Już święta Teresa, parę wieków wcześniej, zachęcała wszystkie dusze, aby bezgranicznie ufały świętemu Józefowi: «Chciałabym przekonać wszystkich, aby mieli

nabożeństwo do tego chwalebego świętego, ze względu na szerokie doświadczenie, jakie mam, dotyczące dóbr, jakie uzyskuje od Boga»[4].

Święty patriarcha, otrzymując misję wychowania Syna Bożego, wzięcia go za rękę, aby towarzyszyć mu w jego pierwszych krokach w tyłu sferach życia, może być wsparciem dla wszystkich rodzin i dla każdego apostoła. Święty Józef nauczył Dzieciątka Jezus, jak obcować z innymi osobami, jak pracować, jak słuchać Pisma Świętego, prowadząc go w sobotę do synagogi... «Misja św. Józefa jest z pewnością wyjątkowa i niepowtarzalna, ponieważ absolutnie wyjątkowy jest Jezus. Jednakże w swojej opiece nad Jezusem, wychowywaniu Go, by wzrastał w latach, mądrości i łasce, jest on wzorem dla każdego wychowawcy, w szczególności dla każdego ojca»[5].

ŚW. JÓZEF ma szczególną i niezastąpioną rolę w łonie Świętej Rodziny. „Wcielenie Słowa w ludzkiej rodzinie, w Nazarecie, porusza swoją nowością historię świata. Musimy zagłębić się w tajemnicę narodzin Jezusa, w „tak” Maryi wobec zwiastowania anielskiego, kiedy w Jej łonie poczęło się Słowo; również w „tak” Józefa, który Jezusowi nadał imię i zatroszczył się o Maryję”[\[6\]](#). Patriarcha, ze względu na to szczególne powołanie, jakim jest stworzenie rodziny Jezusa, uczy się bycia ojcem, współpracuje w przygotowaniu Syna do wypełnienia jego misji. A jednocześnie znajduje się cały czas u boku swojej żony, podtrzymując ją w jej zadaniu bycia Matką Boga. Dlatego właśnie święty Józef jest także patronem początku i rozwoju naszych rodzin.

«Rodzina to bez wątpienia łaska Boga, która ukazuje to, czym jest On sam: Miłość — Miłość w pełni bezinteresowną, pomagającą dochować bezgranicznej wierności nawet w chwilach trudności i przygnębienia»[7]. Święty Jan Paweł II wskazywał, że przyszłość ludzkości przechodzi przez rodzinę, ponieważ właśnie tam, ogólnie rzecz biorąc, rozwijamy najważniejsze podstawy, aby mieć szczęśliwe życie, chociaż Bóg może mieć także inne drogi, ponieważ każda osoba jest wyjątkowa. Dlatego zwracamy się szczególnie do świętego Józefa, patrona rodzin, aby pomógł nam żyć i ukazywać jej piękno, według wzoru z rodziny Nazaretu.

«Nie bójmy się zapraszać Jezusa na wesele, zapraszać Go do naszego domu, aby był z nami i strzegł rodziny. I nie bójmy się zapraszać także Jego Matki Maryi!
Chrześcijanie, kiedy pobierają się „w

Panu”, zostają przemienieni w skuteczny znak miłości Boga. Chrześcijanie nie zawierają małżeństwa tylko dla siebie: zawierają małżeństwo w Panu dla dobra całej wspólnoty, całego społeczeństwa»[8]. Zwracamy się codziennie do świętego Józefa, męża Najświętszej Maryi Panny: Bóg uczynił cię ojcem i panem całego swego domu, tak więc módl się za nami!

[1] Św. Josemaría, Notatki ze spotkania rodzinnego, 10 lipca 1974 r.

[2] Franciszek, *Patris corde*, 1.

[3] Św. Josemaría, Notatki ze spotkania rodzinnego, 26 czerwca 1974 r.

[4] Św. Teresa od Jezusa, *Księga życia*, 6, 7.

[5] Franciszek, *Audiencja generalna*, 19 marca 2014 r.

[6] Franciszek, Adhortacja apostolska *Amoris laetitia*, 65.

[7] Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 28 grudnia 2008 r.

[8] Franciszek, *Audiencja generalna*, 29 kwietnia 2015 r.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-2-niedziela-swjozefa/> (06-06-2025)